

บทที่ 3

ทบทวนวรรณกรรมและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาสาสมัครคุมประพฤติในต่างประเทศ

ในหลาย ๆ ประเทศนั้น งานคุมประพฤติไม่ว่าจะเป็นงานคุมประพฤติเด็กหรือผู้ใหญ่ที่กระทำผิดซึ่งศาลสั่งให้คุมความประพฤติ (Probation) โดยบุคคลเหล่านั้นไม่ต้องถูกส่งไปฝึกอบรม ในสถานพินิจหรือถูกส่งตัวไปรับโทษจำคุกในเรือนจำ และงานคุมประพฤติเด็กหรือผู้ใหญ่ที่กระทำผิดซึ่งได้รับการปลดปล่อยหลังจากที่ได้รับโทษจำคุกหรือได้รับการฝึกอบรมมาแล้วระยะหนึ่ง (Parole) ในต่างประเทศมักจะรวมงานคุมประพฤติไว้เป็นหน่วยงานหรือสายงานเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นกรมหรือกระทรวงที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานคุมประพฤติโดยตรงทั้งหมดของประเทศ ซึ่งแตกต่างจากงานคุมประพฤติของประเทศไทย ที่มีการแยกออกเป็น 2 ประเภท คืองานคุมประพฤติที่ศาลสั่ง (Probation) โดยมีหน่วยงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชน (ศาลเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบัน) และสำนักงานคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ทำหน้าที่คอยควบคุมความประพฤติผู้กระทำผิดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลและให้ความช่วยเหลือแก่เขาเหล่านั้น งานคุมประพฤติอีกประเภทก็คืองานคุมประพฤติภายหลังปลดปล่อย (Parole) ที่กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ดำเนินการเอง อย่างไรก็ตามแม้งานคุมประพฤติในต่างประเทศหรือในประเทศไทย จะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่มีส่วนหนึ่งที่เหมือนกันคือการนำเอาอาสาสมัครคุมประพฤติมาช่วยในงานคุมประพฤติ โดยเฉพาะในหลายประเทศนั้นได้ประสบความสำเร็จเป็นอันมากจากการใช้อาสาสมัครคุมประพฤติ และประเทศที่สำคัญ ๆ เหล่านี้ก็จะเห็นจะได้แก่สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ ซึ่งจะได้อธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 อาสาสมัครคุมประพฤติ ในสหรัฐอเมริกา

1. ความเป็นมา

งานอาสาสมัครมีส่วนช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ความรู้ที่อาสาสมัครได้รับในขณะที่ผ่านการคัดเลือกและการฝึกฝนจะทำให้เขา

สามารถช่วยเหลือผู้กระทำผิดได้อย่างดี ความคิดเกี่ยวกับงานอาสาสมัครทางด้านนี้เริ่มมีในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1882 กลุ่มอาสาสมัครชื่อ "The Philadelphia Society for Alleviating the Misery of Public Prisoners" ได้ให้การดูแลและให้ความช่วยเหลือกับผู้พ้นโทษแล้ว John Augustus ได้รับสมญานามว่า บิดาแห่งการคุมประพฤติ (The father of probation) โดยเขาได้อาสาที่จะควบคุมความประพฤติของผู้กระทำผิดในคดีไม่ออกจากรั้วจากศาลเมือง Boston

อาสาสมัครได้ลดลงอย่างมากในช่วงต้นคริสต์วรรษที่ 20 เนื่องจากทางรัฐพยายามจัดให้การแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นงานโดยตรงของรัฐแทนที่จะเป็นแบบอาสาสมัคร ผลที่ตามมาคือพนักงานคุมประพฤติ (Probation officers) ต้องทำงานหลายอย่าง ซึ่งแต่เดิมเป็นงานที่อาสาสมัครดำเนินการอยู่ งานอาสาสมัครเริ่มกลับมาได้รับความสนใจอีกในช่วงปี 1960 เป็นต้นมา ทั้งนี้เกิดจากการมองเห็นถึงความสำคัญของการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ Royal Oak, Michigan มีโครงการเกิดขึ้นโดยเกิดจากความคิดและคำขอร้องของผู้พิพากษา ซึ่งพบว่าทางศาลขาดพนักงานคุมประพฤติประจำศาลในปี 1959 กระทั่งในปี 1959 ทางเทศบาลเมือง Royal Oak ได้อนุมัติเงินงบประมาณ 17,000 เหรียญให้กับโครงการอาสาสมัครนี้ ภาคเอกชนก็ได้ร่วมสมทบด้วยเป็นเงิน 8,000 เหรียญ ประมาณ 20% ของผู้ถูกคุมความประพฤติถูกมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของอาสาสมัคร ผู้พิพากษา Reith J. Leenhouts มีความเชื่อว่าอาสาสมัครเป็นทางออกที่ดีสำหรับการลดภาระงานที่เกินขีดความสามารถของพนักงานคุมประพฤติ ดังนั้นเขาจึงได้ริเริ่มแนวความคิดนี้ขึ้นมาใหม่ และได้จัดตั้งองค์กรขึ้นเรียกว่าอาสาสมัครในงานคุมประพฤติ (Volunteers in Probation) ซึ่งมีเป้าหมายส่งเสริมให้มีการใช้อาสาสมัครให้เกิดประโยชน์

ส่วนในระบบศาลของเมือง Hennepin County Minnesota ได้ใช้อาสาสมัครในหลาย ๆ ทาง เริ่มต้นปี 1969 ทางศาลได้ใช้อาสาสมัครช่วยดูแลความประพฤติของเด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิดในแบบหนึ่งคนต่อหนึ่งคน ใน 4 ปีแรกมีอาสาสมัครผ่านการคัดเลือกและมอบหมายงานดูแลเด็กและเยาวชนถึง 320 คน อาสาสมัครเหล่านั้นได้ทำงานคิดรวมกันแล้วเป็นเวลา 100,000 ชั่วโมง และคิดเป็นมูลค่าถึง 500,000 เหรียญ ในปี 1972 ประมาณว่ามีอาสาสมัครมากกว่า 200,000 คน ทำงานให้ความช่วยเหลือใน

พื้นที่ต่าง ๆ 2,000 เขต (วัดตามขอบเขตอำนาจของศาล) นอกจากนั้นในช่วงปีการศึกษา 1972 - 1973 โครงการครูอาสาสมัครได้เกิดขึ้นที่ County Home School (สำหรับ อบรมเยาวชน) และสถานพินิจของเมืองได้มีครูอาสาสมัครเข้าร่วมงานนี้ 20 คน และมีอาสาสมัครทำงานอยู่ครบตลอดปี 15 คน ทำหน้าที่สอนนักเรียนคิดเป็นเวลารวมกัน 6,000 ชั่วโมง Fahy Mullaney ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารของสำนักงานช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ (National office for Offenders Aid and Restoration) ได้ประมาณว่าในปี 1980 มีประชาชนประมาณ 250,000 คน สละเวลาทำงานอาสาสมัครให้ทุกสัปดาห์ (Herfert 1983 : 164-168)

2. แหล่งที่มาของอาสาสมัคร

แรกเริ่มเดิมทีผู้ที่มาทำงานอาสาสมัครด้านนี้ เข้ามาทำงานในลักษณะของการบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มทางศาสนาเป็นผู้ริเริ่มทางด้านนี้ เช่น Quaker of Philadelphia และกลุ่มศาสนาอื่น ๆ ได้ให้ความช่วยเหลือผู้กระทำผิด และพยายามชักจูงให้ผู้นั้นหันมานับถือศาสนาคริสต์อีกด้วย ในปัจจุบันผู้ที่อาสาสมัครทำงานด้านนี้มุ่งเหตุผลที่แท้จริงเข้ามาทำงานนอกเหนือไปจากการบำเพ็ญประโยชน์หรือความเชื่อทางศาสนาแล้วยังมีเหตุผลอื่น ๆ ดังแสดงในตาราง

เหตุผลที่แท้จริงในการเข้าเป็นอาสาสมัคร (Herbert 1983: 164-168)

เหตุผลที่แท้จริงในการเข้าเป็นอาสาสมัคร	ร้อยละ
มีความใจบุญ	78
มีความสนใจส่วนตัวในการแก้ไขผู้กระทำผิด	36
มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อชุมชน	27

ดังนั้นในปัจจุบันอาสาสมัครอาจเป็นเพื่อนหรือคนคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด สมาชิกขององค์กรช่วยเหลือต่าง ๆ ผู้ที่จบการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย และผู้ที่ประกอบวิชาชีพอื่น เช่น

ทนายความ ครู คนขายประกัน ฯลฯ จากตารางนี้จะแสดงให้เห็นถึงแหล่งชักนำอาสาสมัคร
เข้ามาร่วมงานในการช่วยเหลือผู้กระทำผิด

แหล่งที่มาของอาสาสมัคร (Herbert 1983: 164-168)

แหล่งที่มาของอาสาสมัคร	ร้อยละ
เพื่อนและญาติของตัวอาสาสมัครเอง	27
หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือหนังสือต่าง ๆ	23
สโมสร กลุ่มธุรกิจ องค์กรต่าง ๆ และโบสถ์	22
องค์กรของศาลโดยตรง	28

3. การเลือกอาสาสมัคร

ความสำเร็จของโครงการอาสาสมัคร ประการที่สำคัญประการหนึ่งคือการให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกผู้ที่จะเข้าเป็นอาสาสมัคร และโอกาสที่ผู้สมัครจะได้รับการคัดเลือก ซึ่งโดยปกติแล้ววิธีการที่คัดเลือกนั้นจะมีวิธีการคล้ายคลึงกับวิธีการคัดเลือกเจ้าหน้าที่เข้าทำงานโดยตรง คือมีเงื่อนไขการคัดเลือก อันอาจได้แก่ แบบฟอร์มใบสมัคร ซึ่งจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับผู้สมัครอันเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การสัมภาษณ์ทำให้ทราบถึงความกระตือรือร้นของผู้สมัคร และทำให้หน่วยงานสามารถตัดสินใจได้ว่าผู้สมัครผู้นั้นสามารถเข้าใจและทำงานได้ดีในโครงการนั้น ๆ หรือไม่ บุคคลอ้างอิงหรือจดหมายรับรองจะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อความสามารถของผู้สมัครในการปฏิบัติงานและการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากนี้ตัวผู้สมัครจะต้องมีการสำรวจถึงโครงการและเปรียบเทียบกับความสามารถของตน ทักษะการ แรงจูงใจ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ แล้วจึงตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ อีกทั้งหน่วยงานก็จะมีการให้การฝึกอบรมแก่ผู้สมัครและมีการประเมินผลการปฏิบัติในระหว่างที่รับการฝึกอบรม หากผู้สมัครคนใดต่ำกว่ามาตรฐานก็จะไม่ได้รับคัดเลือกเข้าเป็นอาสาสมัคร เป็นต้น (Herbert 1983: 169)

4. การฝึกอบรม

อาสาสมัครควรได้รับการฝึกอบรมในสภาพงานอันจะช่วยให้การปฏิบัติงานนั้นเกิดประสิทธิภาพ วิธีการฝึกอบรมที่ใช้ในหลาย ๆ โครงการที่ผ่านมาก็ได้แก่การบรรยาย การประชุมสัมมนา กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย การฉายภาพยนตร์ สไลด์ การจัดสถานการณ์ และแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งการฝึกอบรมสามารถแยกขั้นตอนได้อย่างง่าย ๆ ดังนี้ คือ

1. การฝึกอบรมก่อนที่จะได้รับมอบหมายงาน
2. การฝึกอบรมภายหลังที่ได้รับมอบหมายงาน (Eric 1979: 246-247)

5. การมอบหมายงาน

หลักพื้นฐานของการมอบหมายงาน ได้แก่การจัดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมระหว่างอาสาสมัครกับความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับตัวอาสาสมัครก่อนที่จะมอบหมายงานคือ เรื่อง เพศ อายุ การศึกษา เชื้อชาติ ฐานะ อาชีพ ความสัมพันธ์กับคนในชุมชน ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ทักษะในการให้ความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำปรึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ควรจะต้องสังเกตรูปแบบความสัมพันธ์จะต้องมีการจัดสรรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติให้มากที่สุด เมื่อเลือกรูปแบบความสัมพันธ์แล้วก็จะมีการเลือกอาสาสมัครให้เหมาะสมกัน อันจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและประสบความสำเร็จสูงสุด (Eric 1979: 247-249)

6. การให้ความช่วยเหลือของอาสาสมัคร

The John Howard Association of Illinois พิจารณาแล้วว่าอาสาสมัครสามารถที่จะช่วยเหลือผู้กระทำผิดในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน เช่น ช่วยหางาน หรือคอยเป็นพี่เลี้ยง ให้คำแนะนำต่าง ๆ ช่วยหาที่อยู่ให้ หาเสื้อผ้าใช้แล้ว หาเครื่องเรือนที่ใช้แล้วให้ นอกจากนี้งานที่อาสาสมัครสามารถจะช่วยเหลือได้นั้นยังมีมากมาย เช่น ช่วยจัดหาเงินทุนให้กับองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขผู้กระทำผิด ในกรณีที่องค์กรนั้นไม่สามารถจะขอเงินจากรัฐโดยตรงได้ อาสาสมัครอาจช่วยหาเงินทุนการศึกษาช่วยเหลือ

ด้านการเดินทางไปทำงาน แนะนำแหล่งช่วยเหลืออื่น ๆ เป็นกำลังเสริมช่วยเหลืองานโครงการต่าง ๆ ของชุมชนที่มีกำลังคนไม่เพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้นอาสาสมัครยังสามารถที่จะให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขผู้กระทำผิด โดยทำหน้าที่เป็นคนกลางช่วยให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่แก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำผิดกับตัวผู้กระทำผิดให้สามารถแก้ไขปัญหาร่วมกันได้ รวมทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะได้ทราบถึงความเห็นของประชาชนในชุมชน

มีตัวอย่างอย่างน้อย 1 ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าโครงการอาสาสมัครสามารถใช้เป็นวิธีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบถึงเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้ คือ ในปี 1969 เจ้าหน้าที่สหภาพแรงงานแห่ง Minnesota ได้ทราบเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดผ่านทางอาสาสมัครหนึ่งที่ได้เข้าไปคลุกคลีกับนักโทษและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ AFL-CIO (ชื่อสหภาพ) ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสหภาพในเมืองอุตสาหกรรม 4 เมือง ทำหน้าที่เป็น "เพื่อน" กับนักโทษที่คุกเมือง Stillwater ใน Minnesota โดยเจ้าหน้าที่ของสหภาพที่จะเป็นเพื่อนนี้จะเข้าไปพบนักโทษก่อนหน้าที่จะได้รับการปลดปล่อย และคอยติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ต้องโทษหลังจากได้รับการปลดปล่อยแล้วให้สามารถปรับตัวเข้ากับชุมชนได้ จากประสบการณ์นี้ เจ้าหน้าที่สหภาพสามารถที่จะนำเอาข้อมูลต่าง ๆ มาเผยแพร่ให้สาธารณชนได้ทราบอีกต่อหนึ่ง (Herbert 1983: 166)

7. การประเมินผล

ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา นับจาก Leenhouts ได้จัดตั้งโครงการอาสาสมัครในงานคุมประพฤติ และมีบทความออกมามากมาย บุคคลที่สนับสนุนโครงการอาสาสมัครต่างมีความเห็นว่า โครงการนี้สามารถช่วยอบรมผู้ถูกคุมประพฤติให้มีเป็นอันตรายต่อสังคมได้มากเท่า ๆ กับระบบการคุมประพฤติแบบเดิม ซึ่งสามารถประเมินได้จากสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การเปรียบเทียบอัตราการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism Rates) และทัศนคติของสังคม (Social Attitude) ต่อผู้ถูกคุมประพฤติในโครงการอาสาสมัคร กับผู้ถูกคุมประพฤติที่ไม่อยู่ในโครงการนี้

2. การเปรียบเทียบจำนวนคดีล้นมือ (caseloads) ของพนักงานคุมประพฤติทั้งก่อนและหลังจากการดำเนินงานโครงการอาสาสมัคร โดยพิจารณาว่าโครงการนี้ช่วยลดจำนวนคดีล้นมือหรือไม่ เพียงใด

3. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการอาสาสมัคร กับระบบการคุมประพฤติแบบเดิมว่าโครงการอาสาสมัครนี้มีการใช้จ่ายน้อยกว่าระบบการคุมประพฤติแบบเดิมหรือไม่ เพียงใด (Eric 1979: 252-253)

การประเมินผลโครงการอาสาสมัครจาก 3 ประการข้างต้นยังไม่ถือว่าเป็นการเพียงพอ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือจำนวนชั่วโมงที่อาสาสมัครมีให้กับโครงการ ซึ่งรวมถึงผู้ถูกคุมความประพฤติ ควรเป็นเวลาที่มัลคุณภาพ สามารถอุทิศตนให้กับโครงการและผู้ถูกคุมความประพฤติได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ จากการรวบรวมสถิติได้พบว่าโครงการอาสาสมัครแต่ละอย่างให้ผลที่แตกต่างกัน เช่น Project Re-Entry ใน Massachusetts ได้รายงานที่สามารถลดอัตราการกระทำผิดซ้ำลง และมีคดีรุนแรงลดน้อยลงด้วย อันเป็นผลมาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาสาสมัคร Job Therapy Inc., รายงานว่าสามารถลดอัตราการกระทำผิดซ้ำลง 75% ในหมู่ผู้กระทำผิดที่โครงการดูแลอยู่ อย่างไรก็ตามจากรายงานการประเมินผลอื่น ๆ ประมาณ 250 รายงานก็ไม่อาจจะแสดงให้เห็นชัดเจนได้ว่าโครงการอาสาสมัครสามารถได้รับผลสำเร็จดีกว่าวิธีการอื่น ๆ ขณะเดียวกันก็ไม่มีรายงานแสดงให้เห็นว่างานอาสาสมัครให้ผลที่ด้อยกว่าวิธีการอื่น

ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในโครงการอาสาสมัครนี้เป็นผลมาจาก

- การบริหารงานที่ไม่ดี
- บ่อยครั้งโครงการอาสาสมัครได้รับการพิจารณาเป็นเพียงงานประกอบของงานหลักที่มีอยู่ ทำให้ได้รับเงินทุนน้อยและจัดสรรเวลาให้น้อย
- บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลอาสาสมัครมักจะเป็นคนที่ทำงานล้มเหลวในงานอื่นมาก่อนหรือเจ้าหน้าที่ที่มีภาระประจำเกินกำลังของตัวเองอยู่แล้ว (Herbert 1983: 170)

การที่จะพัฒนาระบบอาสาสมัครที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารงานด้านการแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำผิดจะต้องมีจุดยืนที่แน่นอนชัดเจน และเล็งเห็นถึงหน้าที่สำคัญของอาสาสมัครใน

การช่วยงาน ผู้บริหารจะต้องมีความจริงจังในเรื่องการลงโทษทั้งกำลังงานและกำลังทรัพยากรบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับอาสาสมัครจะต้องได้รับการฝึกฝนและยินดีร่วมมือให้การสนับสนุน นอกจากนี้จะต้องมีการทุ่มเทเงินทุนและกำลังบุคคลในการจัดตั้งระบบที่ดีสำหรับการสรรหาคัดเลือก ฝึกฝนและดูแลอาสาสมัคร ทั้งนี้เพราะว่าผู้ดูแลอาสาสมัครจะได้สามารถประเมินอาสาสมัครแต่ละคนโดยต่อเนื่อง และอาจจะปลดอาสาสมัครที่บกพร่องออกจากงานเหมือนกับบุคคลที่รับเงินเดือนได้เช่นเดียวกัน

3.2 อาสาสมัครคุมประพฤติในอังกฤษ

1. ความเป็นมา

ในช่วง ค.ศ. 1949 ได้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่เกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของประเทศอังกฤษ และได้เกิดมีข้อถกเถียงกันว่า ระบบคุมประพฤติและนักการลงโทษสมควรจะให้เป็นระบบที่ดำเนินงานโดยเจ้าพนักงานโดยอาสาสมัครดังเช่นในประเทศอื่น ๆ หลาย ๆ ประเทศหรือไม่ อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่แล้วก็ได้นำมาใช้ผสมผสานกันระหว่างพนักงานคุมประพฤติอาชีพกับอาสาสมัคร เนื่องจากเป็นความจริงที่ว่าในขณะนั้นขาดแคลนงบประมาณ จึงไม่สามารถที่จะจัดตั้งในรูปแบบพนักงานคุมประพฤติอาชีพได้หมด แต่ยังมีเหตุผลที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นที่ทำให้เกิดการตกผลึกใจในการใช้อาสาสมัครก็คือ ความเชื่ออย่างท่วมท้นของทางการที่มีต่อความสามารถของอาสาสมัคร

ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนี้ ในปี ค.ศ. 1950 ได้ออกกฎหมายอาสาสมัครคุมประพฤติ (Volunteer Probation Officer Law) มีอาสาสมัครคุมประพฤติทั่วประเทศจำนวน 48,000 คน บทบาทของพวกเขา คือ การช่วยให้ผู้กระทำผิดได้แก้ไขฟื้นฟูตนเองในสังคม และส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนในการร่วมมือกันป้องกันอาชญากรรมหน้าที่โดยตรงก็คือ มีบทบาทในการควบคุมสอดส่องและให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติและผู้ที่ได้รับนักการลงโทษ ซึ่งจะมอบหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติเป็นรายบุคคล นอกเหนือจากนี้อาสาสมัครยังมีหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่นการเยี่ยมบ้านนักโทษเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับครอบครัวและเขียนรายงานส่งต่อสำนักงานคุมประพฤติเป็นการเตรียมการก่อนปลดปล่อยในการจัดหาที่พักให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ และผู้ได้รับนักการลงโทษซึ่งย้ายมาจากที่อื่น พร้อมทั้งให้

การควบคุมสื่อดังกล่าวพวกเขาในการสอบสวนเบื้องต้นสำหรับการขอลงโทษ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้กระทำผิดด้วย

บทบาทประการหลังนี้ อาสาสมัครได้ดำเนินการในรูปแบบของการใช้องค์กรในชุมชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนและองค์กรเอกชนในการสำรวจและรวบรวมทรัพยากรในชุมชน เป็นการนำปรัชญาของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมาใช้ให้เกิดผลกับเพื่อนบ้านเป็นรายบุคคล หรือประชาชนโดยส่วนรวม และร่วมมือกับผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้น ๆ ในการกำจัดสถานแวดล้อมที่เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

ตามกฎหมายแล้วอาสาสมัครคุมประพฤติไม่ใช่ข้าราชการประจำของรัฐแต่จะได้รับค่าตอบแทนจากรัฐต่อเมื่อเขาได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในด้านบริการอื่น ๆ แต่รัฐบาลจะจ่ายเงินค่าใช้จ่ายทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนให้กับการปฏิบัติงานของพวกเขา ปรากฏว่าในปี ค.ศ. 1985 ได้ใช้งบประมาณสำหรับการควบคุมดูแลผู้ถูกคุมประพฤติ และผู้ได้รับพักการลงโทษเป็นเงินสูงสุดจำนวน 3,900 เซนต์ต่อเดือน การเขียนรายงานถึงสภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเป้าหมายในอนาคตของนักโทษจำนวน 800 เซนต์ฉบับ และเข้าร่วมการฝึกอบรมเป็นเงิน 650 เซนต์ต่อวัน ในสองกรณีหลังนี้หากมีการเดินทางที่ไกลเกินกว่าอัตรากำหนดก็ได้รับเงินจากสำนักงานประมาณแห่งชาติ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้จะเห็นว่าไม่มีเรื่องเงินทองเข้ามาเกี่ยวข้องเหมือนกับอาสาสมัครประเภทอื่น ๆ แต่งานของอาสาสมัครคุมประเดตินี้ล้วนมีสิ่งจูงใจจากความต้องการของอาสาสมัครที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น ถึงแม้ว่าไม่มีหลักประกันว่าผู้รับความช่วยเหลือจะตอบสนองในทางที่ดี ในเรื่องของความมีชื่อเสียงและเกียรติยศในสังคมก็เป็นสิ่งจูงใจต่อการปฏิบัติของอาสาสมัครด้วยเหมือนกัน (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 13-14)

2. การสรรหาและการคัดเลือก

การสรรหาอาสาสมัครนี้ไม่ใช่งานที่ง่ายนัก กระบวนการคัดเลือกจะมีผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่รวบรวม

รวมได้จากในชุมชน ขั้นตอนต่อมาคือการคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมโดยคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งตามกฎหมายประกอบไปด้วย สมาชิก 15 คน หรือน้อยกว่า 15 คน ประกอบด้วยตัวแทน ของตุลาการ อัยการ เนติบัณฑิต เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานคุมประพฤติ ผู้ดูแลกิจการ ลงโทษและประชาชนอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็น "ผู้มีความรู้ความสามารถ" (learned citizens) ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกแล้วก็จะได้รับการแต่งตั้งเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

อาสาสมัครคุมประพฤติจะอยู่ในตำแหน่งได้เป็นเวลา 2 ปี และเป็นไปได้ที่จะได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในทางปฏิบัติแล้วอาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่จะได้รับแต่งตั้งซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เป็นเวลาหลาย ๆ ปี สำหรับงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วมักจะอยู่ในตำแหน่งมากกว่า 2 ปี จึงจะได้รับความรู้ความชำนาญในขั้นต่ำได้

จากการสำรวจของสำนักงานแก้ไขฟื้นฟูในปี ค.ศ.1985 พบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติในประเทศเป็นจำนวนร้อยละ 87 ของจำนวนอาสาสมัครคุมประพฤติทั้งหมด ที่ได้รับแต่งตั้งถึง 2 ครั้ง หรือมากกว่านี้ และอายุค่อนข้างสูง และยังพบอีกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็นหญิงมีจำนวนถึงร้อยละ 20 (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 15)

3. คุณสมบัติของอาสาสมัคร

- 3.1 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติทั้งด้านบุคลิกและความประพฤติ
- 3.2 มีความกระตือรือร้นและมีเวลาให้กับงาน
- 3.3 มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง
- 3.4 มีสุขภาพที่ดีและคล่องแคล่วว่องไว (Rehabilitation

Bureau, Ministry of Justice 1985: 14)

ตารางแสดงอายุของอาสาสมัครคุมประพฤติ (1985)

(Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 16)

อายุ	อาสาสมัครคุมประพฤติ	ร้อยละ
ต่ำกว่า 40	738	2
40 - 49	4,569	9
50 - 59	16,200	34
60 - 69	17,941	37
70 - 79	8,533	18
80 ปีขึ้นไป	92	0
รวม	48,073	100

ตารางแสดงกลุ่มอาชีพของอาสาสมัครคุมประพฤติ (1985)

(Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 16)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ชาวนาและชาวประมง	9,325	19
ผู้ว่างงานและแม่บ้าน	11,058	24
กลุ่มพระหรือนักบวช	5,955	12
เชลล์แมน	4,968	10
ผู้จัดการ	3,567	8
ข้าราชการ	2,227	5
พนักงานบริษัท	2,452	5
ทำงานโรงงานอุตสาหกรรม	1,975	4

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานบริการต่าง ๆ	1,001	2
ครู	847	2
ทันตแพทย์	194	0
นักสังคมสงเคราะห์	1,116	2
ทนายฝึกหัด	52	0
อื่น ๆ	3,336	7
รวม	48,073	100

ตารางแสดงอาสาสมัครคุมประพฤติที่อายุการปฏิบัติงานเป็นเวลานาน ๆ ปี (1985)
(Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 15)

ปี	อาสาสมัครคุมประพฤติ	ร้อยละ
2 ปีหรือน้อยกว่า	6,455	13
2 - 6 ปี	11,333	24
6 - 10 ปี	8,081	17
10 - 15 ปี	7,985	17
15 - 20 ปี	5,865	12
20 - 30 ปี	5,853	12
30 ปีขึ้นไป	2,501	5
รวม	48,073	100

4. การฝึกอบรม

เพื่อเป็นการช่วยเหลืออาสาสมัครคุมประพฤติให้มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน สมาคมช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งกึ่งหนึ่ง ได้ออกวารสารรายเดือนชื่อว่า "การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด" (Rehabilitation) สำนักงานคุมประพฤติได้จัดให้มีหลักสูตรในการฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติ รวมทั้งอาสาสมัครคุมประพฤติที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ ๆ สำหรับอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุการปฏิบัติงานน้อยกว่า 1 ปี และ 2-4 ปี เนื้อหาของหลักสูตรมุ่งที่การฝึกอบรมผู้กระทำผิดและปัญหาเฉพาะเรื่องเท่านั้น นอกเหนือจากหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งจัดโดยหน่วยงานด้านคุมประพฤติและนักการลงโทษแล้ว สมาคมอาสาสมัครคุมประพฤติแต่ละท้องถิ่นก็ได้จัดให้มีการประชุมเกี่ยวกับคดี และการประชุมด้านวิชาการโดยมีพนักงานคุมประพฤติอาชีพเป็นผู้นำในการประชุมนั้น ๆ (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 17)

5. สมาคมช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด-บ้านกึ่งวิถี (The Rehabilitation Aid Association-Halfway House)

นับตั้งแต่ ค.ศ. 1880 บ้านกึ่งวิถีก่อตั้งขึ้นสำหรับดูแลนักโทษที่ปล่อยตัวออกมาภายใต้การดำเนินงานของปัจเจกชน และองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ สถาบันสำหรับเด็กกระทำผิดมีลักษณะเป็นโรงเรียน ให้การฝึกอบรม และบ้านสำหรับคุมประพฤติ ซึ่งดำเนินงานโดยองค์กรอาสาสมัคร ปัจจุบันมีบ้านกึ่งวิถี 104 แห่ง สำหรับผู้ใหญ่และเด็กกระทำผิด ดำเนินงานภาคเอกชนภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จำนวน 76 แห่ง ได้เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ในสมัยก่อนสมัยสงคราม และบางแห่งให้ที่พักและให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชนกระทำผิดด้วย

กฎหมายให้การสงเคราะห์ภายหลังปลดปล่อย ค.ศ. 1950 ให้อำนาจรัฐในการควบคุมและสนับสนุนด้านการเงินแก่การดำเนินงานของบ้านกึ่งวิถี ในปัจจุบันนี้องค์กรเอกชนที่ต้องการก่อตั้งบ้านกึ่งวิถีจำเป็นต้องได้รับการยอมรับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม องค์กรทั้งหลายที่ดำเนินการเกี่ยวกับบ้านกึ่งวิถีกฎหมายจะต้องกำหนดให้เป็น "สมาคมให้ความช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด" (Rehabilitation Aid Association)

ภายใต้การดูแลของสำนักงานคุมประพฤติ ในช่วงก่อนสงครามโลก นโยบายขององค์กรเอกชนมีอิสระมาก แต่ในปัจจุบันบ้านกึ่งวิถีจะสามารถช่วยเหลือผู้กระทำผิดภายใต้วิธีการและระยะเวลาที่สำนักงานคุมประพฤติได้กำหนดไว้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้กระทำผิดที่ได้รับความช่วยเหลือจะต้องมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด และได้รับการอนุมัติโดยสำนักงานคุมประพฤติ บ้านกึ่งวิถีจะได้รับค่าชดเชยในการให้บริการจากสำนักงานงบประมาณแห่งชาติ

บริการส่วนใหญ่ของบ้านกึ่งวิถีประกอบไปด้วย การจัดหาที่พัก อาหาร และให้คำแนะนำแก่เด็กกระทำผิด ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ได้รับพักการลงโทษ และผู้ได้รับการปลดปล่อยจากเรือนจำหรือกักขังไว้จะได้รับการภายใน 6 เดือน หลังจากที่ได้รับปลดปล่อย แต่สำหรับที่ศาลครอบครัวยังส่งตัวเด็กกระทำผิด ไปยังบ้านกึ่งวิถีไม่ได้เพราะบ้านกึ่งวิถีในปัจจุบันไม่มีหน้าที่ที่จะจัดเป็นบ้านคุมประพฤติ ทั้งศาลและสำนักงานคุมประพฤติไม่มีอำนาจที่จะบังคับให้ผู้กระทำผิด ไปใช้บริการของบ้านกึ่งวิถี

กฎหมายทั่วไปจะกำหนดว่า ผู้อยู่อาศัยในบ้านกึ่งวิถีต้องออกไปทำงานข้างนอกทุกวัน และบ้านกึ่งวิถีบางแห่งก็มีงานภายในของเขาสําหรับบุคคลที่ไม่เหมาะสมจะออกไปรับจ้างข้างนอก บ้านกึ่งวิถีจะต้องตั้งความคึกกับโรงพยาบาลโรคจิตสําหรับให้บริการสําหรับอดีตผู้กระทำผิดที่จิตผิดปกติ (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice

1985: 17-19)

6. สมาคมอาสาสมัครต่าง ๆ (Volunteer Organization)

นอกเหนือจากหน่วยงานที่ให้บริการแก่ ไซพื้นที่ผู้กระทำผิด ในภาครัฐบาล ดังได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีองค์กรเอกชนอื่น ๆ อีกที่คอยให้การสนับสนุน การป้องกันอาชญากรรม และการแก้ไขพื้นที่ผู้กระทำผิด โดยประสานกับหน่วยงานภาครัฐบาล ซึ่งล้วนมีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

6.1 สมาคมอาสาสมัครคุมประพฤติ (Volunteer Probation Officers Association)

สมาคมอาสาสมัครคุมประพฤติถูกจัดตั้งโดยอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งมีอยู่ 883 แห่งจากทั่วประเทศทั้งหมด จำนวนสมาชิกของสมาคมล้วนแตกต่างกันออกไป สมาคมมีหน้าที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างสมาชิกและสำนักงานคุมประพฤติ โดยปกติแล้วมีหน้าที่ในการจัดฝึกอบรมและวางนโยบายในการป้องกันสังคม และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนให้กับภาครัฐบาล คำใช้จ่ายของสมาคมสมาชิกเป็นผู้บริจาคให้ (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 20)

6.2 สมาคมให้การสนับสนุนบริการด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

(Rehabilitation Service Promotion Association)

สมาคมนี้เป็นสมาคมซึ่งถูกก่อตั้งโดยกฎหมายสงเคราะห์ภายหลังปลดปล่อย มีทั้งหมด 59 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งได้รับการยอมรับจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สมาคมนี้ต่างจากสมาคมที่ให้ความช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซึ่งดำเนินงานโดยบ้านกึ่งวิถี สมาคมเหล่านี้ไม่ได้ให้บริการแก่ผู้กระทำผิดโดยตรง แต่ยังให้ความช่วยเหลืออาสาสมัครคุมประพฤติและบ้านกึ่งวิถี โดยจัดหาหนังสือสำหรับการฝึกอบรม คำบรรยายต่าง ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สมาคมเหล่านี้มีหน้าที่ให้การศึกษากับประชาชน ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาเด็กกระทำผิด (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 21)

6.3 สมาคมพี่สาวและพี่ชายคนโต (Big Brothers and Sisters Association)

สมาคม B.B.S. เป็นสมาคมของคนหนุ่มสาวที่อุทิศตนไปเป็นเพื่อนกับเด็กกระทำผิด และป้องกันล่วงหน้าสำหรับเด็กกระทำผิด สมาคม B.B.S. ได้ก่อตั้งขึ้นในญี่ปุ่นเป็นแห่งแรกใน ค.ศ. 1947 โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยเกียวโต แนวความคิดนี้ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นจำนวนมาก และแพร่หลายไปทั่วประเทศอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาไม่กี่ปี

ในขณะนั้น มีสมาชิกทั้งหมดทั่วประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวน 7,000 คน คุณสมบัติของสมาชิกก็คือ มีอายุระหว่าง 17 และ 30 ปี และสามารถเป็นเพื่อนกับเยาวชน เข้าใจในปัญหาและความต้องการโดยไม่จำกัดในเรื่องอาชีพ หรือพื้นฐานการศึกษา

สมาชิกมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือทั้งพนักงานคุมประพฤติอาชญากรรม และอาสาสมัครคุมประพฤติ ในเรื่องเกี่ยวกับคดีที่เป็นของสำนักงานคุมประพฤติ อย่างไรก็ตาม สมาชิกของ B.B.S. ก็มีอิสระที่จะให้ความช่วยเหลือไม่ว่าคดีใดก็ตาม โดยสมาชิกมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือครอบครัว ศาล ตำรวจ และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ

สมาคมได้ให้ความสนใจในการชักนำผู้อาศัยในชุมชนให้ช่วยกันกำจัดสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดของเด็ก สมาคมยังได้จัดรายการบันเทิงสำหรับเด็กเป็นประจำ และอีกทั้งมีการฝึกอบรมสมาชิกโดยสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น นับเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการให้ความช่วยเหลือแก่น้อง ๆ ทั้งชายและหญิง (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 21-22)

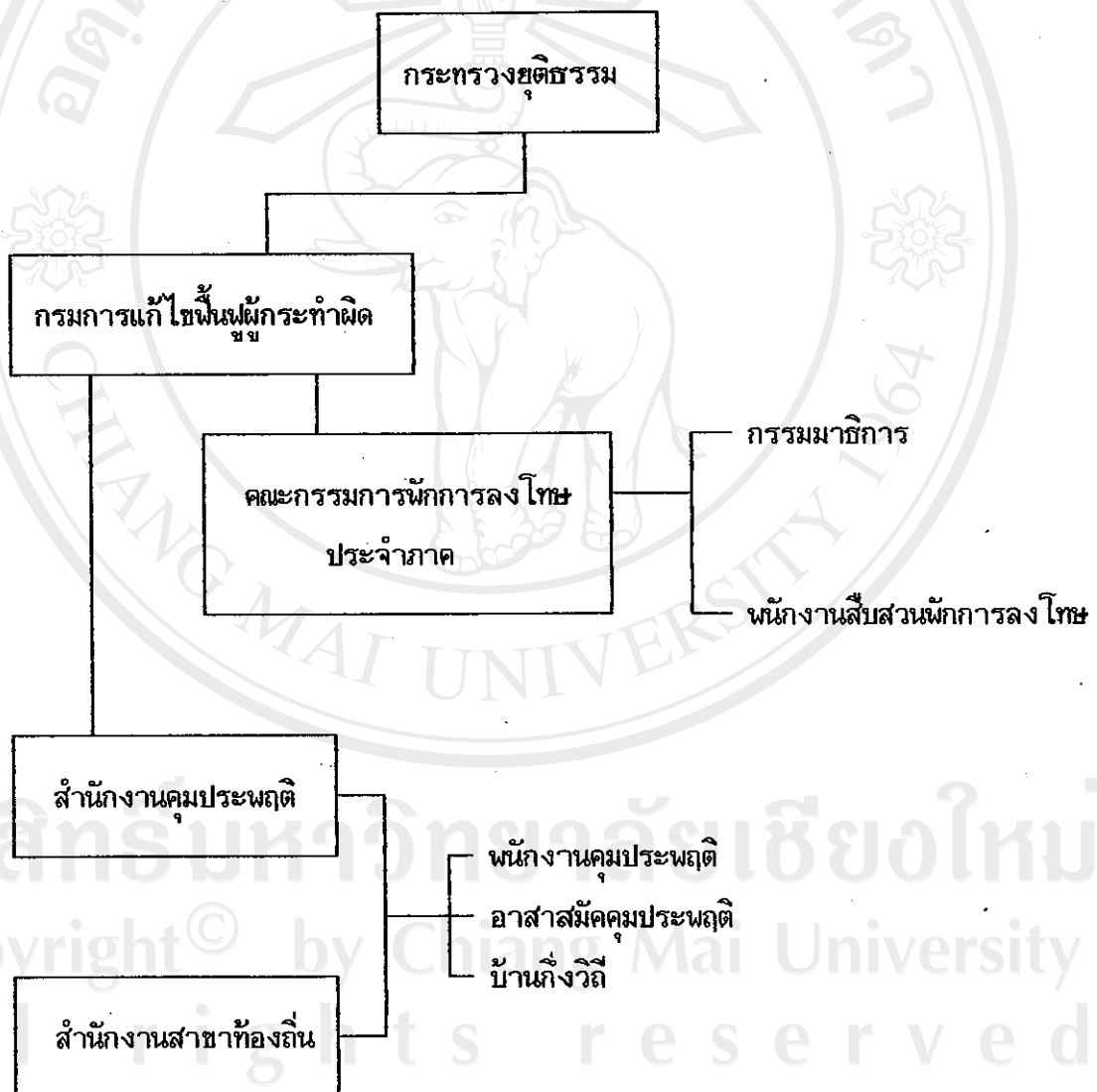
6.4 สมาคมสตรีให้ความช่วยเหลือแก่ไข้ฟื้นฟูผู้กระทำผิด

(Women's Association for Rehabilitation Aid)

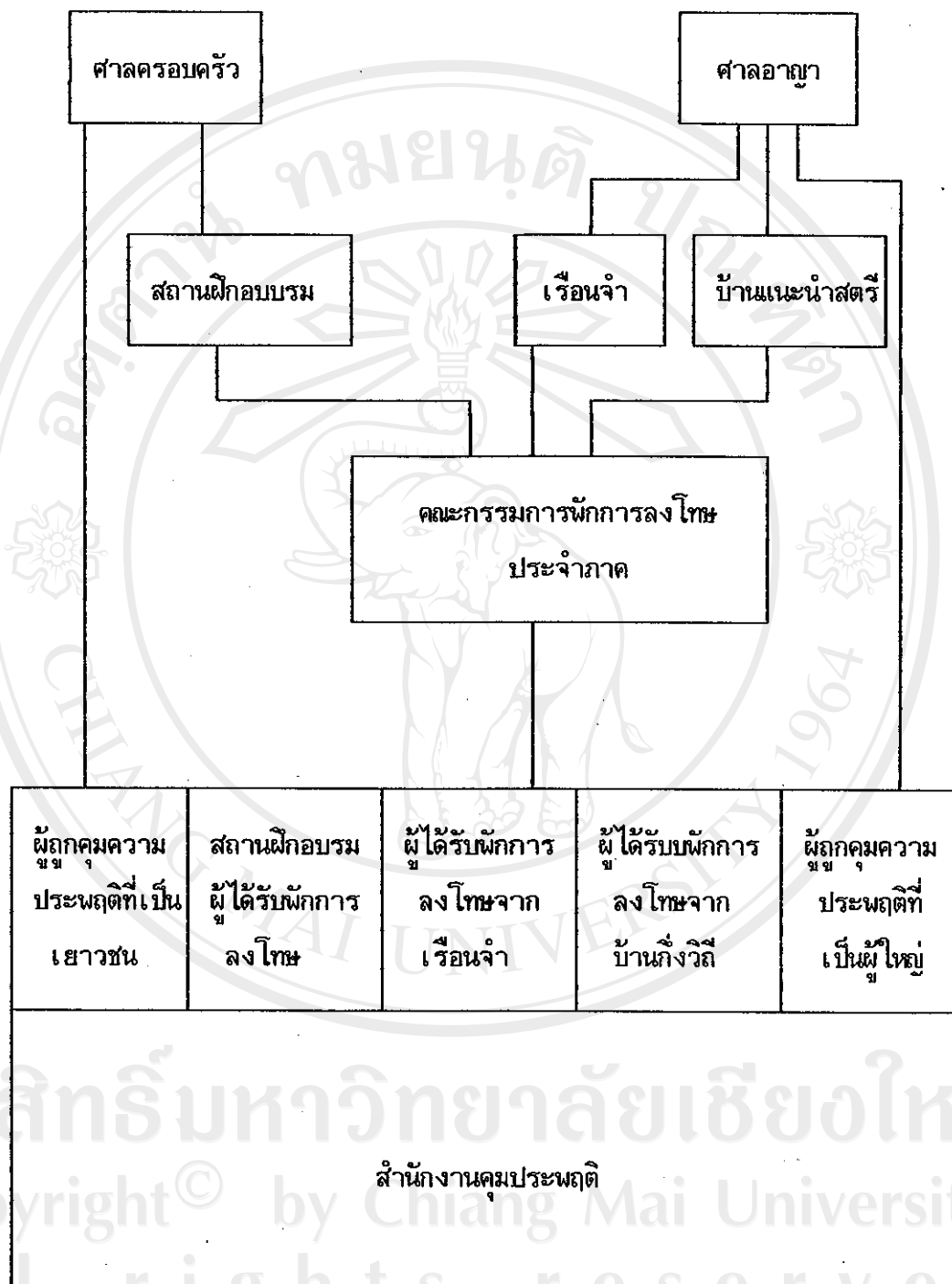
W.A.R.A. เป็นสมาชิกอิสระโดยอาสาสมัครคุมประพฤติมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือประชาชน และสมาคมอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมและแก่ไข้ฟื้นฟูผู้กระทำผิด สมาคมนี้เป็นรูปแบบของตัวแทนมารดาและภริยาในสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และปัญหาการกระทำผิดของเด็ก และสวัสดิการของผู้กระทำผิดและครอบครัวของพวกเขา มีจำนวนสมาชิกทั้งหมดทั่วประเทศ 195,000 คน

กิจกรรมของสมาคม ได้แก่ การให้ความสนับสนุนทางการเงิน วัสดุอุปกรณ์ และศีลธรรมจรรยาแก่อาสาสมัครคุมประพฤติ บ้านพัก ให้ความช่วยเหลือแก่ไข้ฟื้นฟูผู้กระทำผิด และ B.B.S. ในการให้กำลังใจนักโทษและครอบครัวของเขาโดยแปลความหมายของแนวความคิดการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด เข้ากับความพยายามของประชาชน

สตรีใด ๆ ก็ตามที่เป็นสมาชิกของสมาคมนี้จะไม่ถูกจำกัดด้านอายุ สถานภาพการสมรส ชนชั้นทางสังคม ในแต่ละสมาคมผู้นำจะถูกฝึกหัดโดยพวกสมาชิกและได้รับมอบหมายให้เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ สมาคมที่กล่าวนี้ทั้งหมด 1,125 แห่ง สำนักงานคุมประพฤติทุกแห่งได้พยายามให้การสนับสนุนและแนะแนวทางให้กับสมาคมในชุมชนอีกด้วย (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice 1985: 22)

แผนภูมิ แสดงโครงสร้างการคุมประพฤติของประเทศไทย

แผนภูมิ แสดงผังโครงสร้างการคุมประพตของประเทศญี่ปุ่น

3.3 อาสาสมัครคุมประพฤติในสิงคโปร์

1. ความเป็นมา

การควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติผู้กระทำผิดตามคำสั่งศาลของประเทศสิงคโปร์ นอกจากจะเป็นการควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติโดยพนักงานคุมประพฤติ ในปัจจุบันสิงคโปร์ได้เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านนี้ด้วย โดยให้ชื่อโครงการนี้ว่า "บริการคุมประพฤติชุมชน" (Community Probation Service) หรือการนำเอาระบบการคุมประพฤติโดยใช้อาสาสมัครเข้ามาช่วยเหลือในการควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติโดยให้ชื่อเจ้าหน้าที่ว่า "อาสาสมัครคุมประพฤติ" (Volunteer Probation Officers หรือ VPOS)

Community Probation Service ของสิงคโปร์ได้เริ่มโครงการนี้ขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1971 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการคุมความประพฤติ ซึ่งจะช่วยป้องกันในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดซึ่งศาลให้คุมประพฤติไว้ เช่นร่วมกันให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้การส่งเสริมแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ ตลอดจนเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงหลักการและวิธีการในการคุมประพฤติ ให้เข้าถึงประชาชนทำให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจในการทำงานของหน่วยงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น สามารถป้องกันเหตุร้าย อาชญากรรมด้วยตนเอง หรือช่วยเหลือร่วมมือกับตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกิดความกระตือรือร้น มีแนวคิดที่จะช่วยเหลือเจ้าหน้าที่โดยสมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ (สุดจิต เจนนพกาญจน์ 2527 : 23)

2. ขั้นตอนในการจัดอาสาสมัครคุมประพฤติ

ในสิงคโปร์มีการจัดหาอาสาสมัครคุมประพฤติด้วยวิธีการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

2.1 จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ และกระตุ้นเตือนให้ประชาชน

ได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมในสังคม พร้อมทั้งเร่งเร้าให้ประชาชนเกิดความสนใจในปัญหาอาชญากรรม และการเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับงานคุมประพฤติ ตลอดจนการเสนอแนะทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งจะกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและสนใจในโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ การเผยแพร่แนวความคิดที่จะใช้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือจัดโครงการเพื่อนบ้านกัน โดยจะทำงานร่วมกับหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ กรมตำรวจ และกระทรวงยุติธรรม ได้ร่วมมือจัดงานและแสดงผลงาน ตลอดจนสถิติแสดงภาพเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไขให้ประชาชนได้รับความปลอดภัย การฉายภาพยนตร์ สไลด์ เพื่อเร่งเร้าให้ประชาชนเกิดความสนใจงานนี้มากขึ้น

2.2 การประกาศรับสมัคร เมื่อประชาชนเกิดความเข้าใจในวิถีการคุมประพฤติ ก็มีการประกาศรับสมัครบุคคลเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติโดยทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ หรือให้พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้แนะนำและจัดหาผู้ที่มาสมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

1. อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป โดยไม่จำกัดเพศ
2. เคยหรือไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน หากเคยกระทำ

ผิดมาแล้ว ก็จะเป็นความผิดในคดีลหุโทษ

3. เป็นผู้มีสุขภาพทางด้านอารมณ์และจิตใจ (สดจิต)

เจนนพกาญจน์ 2525 : 29)

3. วิธีการคัดเลือกอาสาสมัคร

ผู้ที่เข้าเป็นอาสาสมัครต้องถูกตรวจสอบและเลือกเฟ้นเป็นอย่างดี ก่อนที่จะได้รับเลือกเป็นอาสาสมัคร ทั้งนี้เพื่อให้โครงการอาสาสมัครคุมประพฤติประกอบไปด้วยอาสาสมัครที่มีคุณภาพ วิธีการคัดเลือกมี 2 วิธี คือ

3.1 การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาถึงประวัติของผู้สมัคร เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ บุคลิกลักษณะ ท่าที กริยาท่าทาง ทักษะคิด ความคิดเห็น รวมทั้งความรู้ความสามารถเฉพาะ ตลอดจนการพิจารณาถึงวุฒิภาวะทางด้านอารมณ์และจิตใจ แนวทางในการสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของความสนใจเกี่ยวกับโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ

3.1.2 เป็นการสัมภาษณ์ถึงเหตุผลในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

3.1.3 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับครอบครัวของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

3.1.4 เป็นการสัมภาษณ์และสังเกตเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

3.1.5 การทำงานและการใช้เวลาว่างของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

3.1.6 เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเกี่ยวกับการที่จะทำให้การดำเนินงานตามโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

3.2 การกรอกแบบสอบถาม โดยมุ่งที่จะทดสอบทัศนคติของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยลักษณะแบบสอบถามจะมีทั้งหมด 20 ข้อ ซึ่งมีข้อคำตอบ 4 ข้อ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วให้วงกลมรอบหมายเลข 1, 2, 3 และ 4 ตามความคิดเห็นของผู้ตอบ ในการประเมินผลแบบสอบถามนี้จะใช้หลักการทางด้านสถิติเข้ามาช่วย (สัจจิต เจเนนทากาญจน์ 2527 : 29-35)

หลังจากที่ผู้สมัครได้ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติแล้ว อาสาสมัครทุกคนจะต้องมีการปฏิบัติงานในการรักษาความลับต่อทางราชการ

โดยอาสาสมัครจะต้องไม่นำเอาความลับของผู้กระทำผิดที่อยู่ในระหว่างการคุมประพฤติไปบอกกล่าวหรือพิมพ์เผยแพร่ให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ รวมทั้งความลับของทางราชการ ซึ่งภายหลังการปฏิบัติตามการรักษาความลับกับทางราชการแล้ว อาสาสมัครจะต้องทำสัญญาการรับรองในการปฏิบัติตามในครั้งนี้ รวมทั้งให้พยาน 1 คนลงชื่อรับรองการปฏิบัติตามครั้งนี้ด้วย นอกจากนี้อาสาสมัครจะต้องนำสัญญารับรองการที่จะไม่เรียกร้องค่าตอบแทน ค่าประกันความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาสาสมัครคุมประพฤติ และอาสาสมัครจะต้องหาพยานมา 1 คน ที่จะมาลงชื่อรับรองในการทำสัญญาในครั้งนี้ด้วยเช่นกัน

4. ประเภทของอาสาสมัครคุมประพฤติ

อาสาสมัครคุมประพฤติจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งคุณลักษณะและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครแต่ละประเภทนั้นมีความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันอยู่บ้าง โดยที่ประเภทของอาสาสมัครนั้นขึ้นตอนเรียงตามลำดับดังนี้

4.1 อาสาสมัครคุมประพฤติประเภทที่มาจากการฝึกอบรม

(Trained Volunteer Probation Officers)

ผู้สมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติซึ่งผ่านการสัมภาษณ์ทดสอบทางด้านจิตวิทยาแล้วจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมในความรู้พื้นฐานจนจบหลักสูตรทางภาควิชาการและงานและการฝึกภาคปฏิบัติเป็นเวลา 6 เดือน ในการฝึกหลักสูตรทางด้านวิชาการนั้น อาสาสมัครคุมประพฤติจำเป็นจะต้องมีความรู้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ความรู้ทางด้านการคุมประพฤติ เช่นรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการคุมประพฤติ หลักการ และวิธีการคุมประพฤติ

4.1.2 กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น ประเภทของการกระทำผิดตามกฎหมาย และโทษที่จะได้รับ ขั้นตอนในการจับกุม จนกระทั่งถึงการตัดสิน

4.1.3 ทฤษฎีสังคมสงเคราะห์ พิจารณาถึงสาเหตุของอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ประวัติความเป็นมาของงานสังคมสงเคราะห์ หลักการ วิธีการของงานสังคมสงเคราะห์ การนำเอาหลักการและวิธีการของงานสังคมสงเคราะห์เข้ามาใช้ในการคุมประพฤติ

4.1.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการแนะแนวเบื้องต้น เช่น แนวความคิดเกี่ยวกับการให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น เทคนิคการสัมภาษณ์ การสังเกตการเยี่ยมบ้าน และการศึกษาตัวอย่างในการแนะแนว

4.1.5 ยาและยาเสพติดให้โทษ เช่น ภัยทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดต่าง ๆ

4.1.6 บทบาทและหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

4.1.7 การฝึกภาคปฏิบัติ จะต้องปฏิบัติงานภาคสนามเป็นเวลา 6 เดือน เพื่อหาประสบการณ์โดยมีพนักงานคุมประพฤติเป็นผู้เลี้ยงดูแต่การมอบหมาย case ซึ่งอาสาสมัครจะได้รับมอบหมายให้เพียงคนละ 1 case เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการฝึกภาคปฏิบัติหรือการปฏิบัติจริง ๆ อาสาสมัครคุมประพฤติจะต้องอธิบายให้คำแนะนำวิธีการคุมประพฤติแก่อาสาสมัครอย่างใกล้ชิด และอาสาสมัครจะต้องทำการติดต่อกับพนักงานคุมประพฤติอย่างสม่ำเสมอ หากผู้ถูกคุมความประพฤติมีพฤติกรรมเป็นที่น่าสงสัยหรือผิดเงื่อนไข อาสาสมัครจะทำการรายงานเสนอพนักงานคุมประพฤติทันที อาสาสมัครคุมประพฤติระดับพนักงานดังกล่าวคือ

- ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง นายจ้าง ซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัว

- ให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง นายจ้าง ซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัว

- เป็นเพื่อนแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง นายจ้าง ซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัว

- เสนอรายงานประจำเดือนตามแบบรายงานต่อพนักงานคุมประพฤติ

เมื่อการปฏิบัติงานภาคสนามครบ 6 เดือน อาสาสมัครคุมประพฤติจะต้องได้รับการประเมินผลในการเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติผู้ที่สามารถสอบผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานและตัวอาสาสมัคร พนักงานคุมประพฤติผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบ

ข้อบุดแลอาสาสมัครก็จะเป็นผู้เสนอชื่อให้เป็นอาสาสมัครประเภทฝึกอบรม และได้รับประกาศนียบัตรประเภทฝึกอบรม และได้รับการเสนอชื่อเลื่อนเป็นอาสาสมัครระดับ 2 ต่อไป

4.2 อาสาสมัครคุมประพฤติประเภทลงทะเบียน (Registered Volunteer Probation Officers)

อาสาสมัครประเภทนี้จะรับผิดชอบในการทำหน้าที่คุมประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติคนละ 1 ราย เช่นเดียวกับอาสาสมัครคุมประพฤติประเภทแรกและมีอายุการทำงานเป็นเวลา 1 ปี โดยมีบัตรประจำตัวแสดง โดยที่อาสาสมัครคุมประพฤติระดับนี้จะมีหน้าที่และบทบาทเช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครประเภทแรก หากอาสาสมัครได้ปฏิบัติงานและเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสม โดยผ่านการประเมินผลด้วยพนักงานคุมประพฤติ ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลอาสาสมัครก็จะเป็นผู้เสนอชื่อเลื่อนเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติระดับที่ 3 ต่อไป

อาสาสมัครคุมประพฤติประเภทลงทะเบียน มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 การทำงาน อาสาสมัครสามารถที่จะคัดเลือกคนที่ได้พิจารณาเห็นว่ามีความเหมาะสมให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ และอาสาสมัครจะเป็นผู้กระตุ้นเร่งเร้าให้ผู้ถูกคุมความประพฤติตั้งใจปฏิบัติตนให้มามีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการยกระดับฝีมือในการทำงานให้ผู้ไม่ม้งานทำ

4.2.2 การศึกษา อาสาสมัครสามารถช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติในด้านการศึกษาหรือการศึกษาทางด้านวิชาชีพ โดยกระตุ้นให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสนใจเข้าเรียนทุกวัน มีนิสัยรักการทำงานและงานที่ได้รับหมายให้เสร็จสมบูรณ์ และที่สำคัญอาสาสมัครจะเป็นผู้ช่วยสอนพิเศษให้กับนักเรียนที่ผลการเรียนอยู่ในระดับ 3

4.2.3 การแนะแนว อาสาสมัครสามารถให้การแนะนำเกี่ยวกับด้านศีลธรรมจรรยาต่าง ๆ ให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ

4.2.4 ในด้านส่วนตัว อาสาสมัครสามารถแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ว่าจะเป็นด้านที่อยู่อาศัย การเงิน และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ

4.2.5 งานอดิเรก อาสาสมัครจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้ถูกคุมความประพฤติรู้จักใช้เวลาว่างในการทำงานอดิเรก หรือการศึกษาฝึกหัดทำงานฝีมือ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเครื่องดนตรีกลไกต่าง ๆ การสะสมแสตมป์ การจักสานต่าง ๆ

4.2.6 การกีฬา และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรม อาสาสมัครจะเป็นผู้พัฒนาความสนใจของผู้ถูกคุมความประพฤติเกี่ยวกับการกีฬา กิจกรรมทางด้านสังคม วัฒนธรรม โดยชักชวนให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเข้าร่วมกิจกรรมตามสโมสรต่าง ๆ หรือศูนย์ชุมชน ศูนย์เยาวชนต่าง ๆ

4.2.7 สัมพันธภาพในครอบครัว อาสาสมัครจะเป็นผู้ที่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือประนีประนอมเกี่ยวกับสัมพันธภาพของบุคคลภายในครอบครัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ และจะเป็นผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้กับครอบครัวผู้ถูกคุมความประพฤติ รวมทั้งการเข้าไปเกี่ยวข้องในการวางแผนในการใช้จ่ายเงินของผู้ถูกคุมความประพฤติหรือของครอบครัวผู้ถูกคุมความประพฤติ

4.2.8 การรับฟังหรือการติดต่ออย่างใกล้ชิด อาสาสมัครที่ดีจะต้องเป็นนักฟังที่ดี ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติให้พูดถึงปัญหาของเขา ซึ่งเป็นการระบายปัญหาให้กับอาสาสมัคร ได้ทราบ จะเป็นการช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสบายใจว่ามีคนสนใจและเอาใจใส่เขา อาสาสมัครจะเป็นผู้ที่คอยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้น ร่วมกับผู้ถูกคุมความประพฤติหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง การที่อาสาสมัครมีการติดต่อกับผู้ถูกคุมความประพฤติอย่างใกล้ชิดก็จะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และผู้ถูกคุมความประพฤติก็จะมีใจไว้วางใจในตัวอาสาสมัคร ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้

4.3 อาสาสมัครคุมประพฤติประเภทแต่งตั้ง (Gazetted Volunteer Probation Officer)

อาสาสมัครประเภทนี้ของประเทศสิงคโปร์จะมีกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติผู้กระทำผิด ค.ศ.1975 บัญญัติออกใช้เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1976 ได้กำหนดไว้ว่าให้อาสาสมัครประเภทนี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติทุกประการ case รายใด ๆ ที่มอบหมายให้พนักงานคุมประพฤติประเภทนี้ควบคุมสอดส่องดูแลแล้ว หากมีการปฏิบัติผิดเงื่อนไขอาสาสมัครจะต้องทำการปรึกษาหารือกับพนักงานคุมประพฤติ และทำหน้าที่เป็นผู้

รวบรวมรายงาน โดยให้พนักงานคุมประพฤตินำเสนอต่อศาลทันที เมื่ออาสาสมัครคุมประพฤติประเภท 2 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติประเภท 3 จะต้องได้รับการอบรมอีกครั้งหนึ่ง เป็นการเพิ่มเติมความรู้ โดยเน้นหนักทางด้านกฎหมายและระบบการคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติจะทำการเสนอชื่ออาสาสมัครไปยังรัฐมนตรีของ Ministry of Community Development ให้ทำการพิจารณาเสนอชื่อไปยังรัฐบาลเพื่อทำการแต่งตั้งและประกาศลงในหนังสือราชกิจจานุเบกษา และจึงจะแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครประเภทแต่งตั้งต่อไป และอาสาสมัครประเภทนี้จะได้รับมอบบัตรจากรัฐมนตรี Ministry of Community Development อาสาสมัครคุมประพฤติ 3 จะมีบทบาทโดยทั่ว ๆ ไปเหมือนกับอาสาสมัครประเภทแรกและประเภท 2 แต่จะมีความรับผิดชอบ case ถึง 2 case และจะมีบัตรประจำตัวซึ่งมีระยะเวลา 3 ปี และก็จะเช่นเดียวกับอาสาสมัครประเภทแรกและประเภท 2 ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลทุกปี เกี่ยวกับตัวอาสาสมัครและการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร หากผลการประเมินพบว่าอาสาสมัครประเภท 3 มีความเหมาะสม และอาสาสมัครประสงค์จะร่วมโครงการนี้ต่อไปก็จะสามารถปฏิบัติงานต่อไปได้อีก และถ้าหากผลการประเมินผลพบว่าอาสาสมัครไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติงานต่อไป ก็จะให้พ้นจากหน้าที่และจะไม่มีบัตรออกบัตรประจำตัวให้อีก (สดจิต เชนพกาญจน์ 2527: 36-38)

5. บทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

โดยทั่วไปแล้วอาสาสมัครคุมประพฤติจะมีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การให้ความช่วยเหลือแนะนำเป็นเพื่อนที่ดีแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ
2. คอยติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติ เข้ายมบ้าน การสอบถามถึงความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน และจากกรรมการของ Community Centre ที่จะช่วยสอดส่องคุมประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ไปด้วย
3. รวบรวมรายงานเสนอพนักงานคุมประพฤติทุก ๆ ครั้งที่จะออกเยี่ยมบ้านอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

4. ในบางรายหากมีปัญหาอาสาสมัครจะต้องทำการรวบรวมเรื่องราวข้อเท็จจริงทั้งหมดเป็นรายงานเสนอพนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบดูแลและเป็นพี่เลี้ยงให้อาสาสมัครเพื่อจะได้จัดทำรายงานเสนอศาลต่อไป (สุดจิต เจนณภานุจน์ 2527: 38)

6. การมอบหมายงาน

ในขณะที่อาสาสมัครทำหน้าที่ดูแลสอดส่องความประพฤติที่อยู่ในระหว่างการคุมประพฤติตามที่ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อความสะดวกในการติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติ การมอบหมายผู้ถูกคุมความประพฤติให้อาสาสมัครทุกคนจะต้องคำนึงถึงเขตที่อยู่อาศัยของอาสาสมัคร ต้องให้อยู่ในเขตท้องที่เดียวกันกับผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อความสะดวกและเป็นการประหยัดเงินและเวลาของอาสาสมัคร ซึ่งอาสาสมัครเหล่านี้จะไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ พนักงานคุมประพฤติผู้ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงก็ต้องกำหนดเวลาที่แน่นอนที่อาสาสมัครจะมาพบเพื่อขอคำแนะนำปรึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานให้กับอาสาสมัคร เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกหรือคอยหมั่นติดต่อขอทราบข่าวจากอาสาสมัครบ้างเป็นระยะ ๆ และในการปฏิบัติงานนั้นอาสาสมัครทุกรายได้รับแบบฟอร์มในการสอดส่องดูแลความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งแบบฟอร์มนั้นจะเป็นรูปแบบเช่นเดียวกัน

7. การประเมินผล

การประเมินผลเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นงานที่สำคัญและจำเป็นมาก เนื่องจากการประเมินผลมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยพัฒนาโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติให้เจริญก้าวหน้า และทำให้การดำเนินงานของอาสาสมัครเป็นไปอย่างมีระบบและได้มาตรฐาน การประเมินผลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

7.1 การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม การวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตรนั้นขึ้นอยู่กับกรเพิ่มข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่ละน้อย เฉพาะอย่างยิ่งผลสะท้อนกลับของผู้เข้าร่วม เมื่อสิ้นสุดหลักสูตรการฝึกอบรมจะมีการเชิญผู้เข้าร่วมมาประเมินผลหลักสูตรเพื่อการ

พัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตรในอนาคต เหตุผลที่ต้องมีการประเมินผลหลักสูตรการฝึกอบรม ก็เพื่อให้หลักสูตรนั้น ได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับระยะเวลาและสภาพความเป็นจริงในทางปฏิบัติ (K.V.Veeloo 1979: 7)

7.2 การประเมินผลอาสาสมัครคุมประพฤติ ในการประเมินผลนี้พนักงานคุมประพฤติทำหน้าที่ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแก่อาสาสมัครคุมประพฤติจะเป็นผู้ที่ประเมิน โดยจะประเมินผลทุก ๆ 6 เดือน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การดำเนินงานของอาสาสมัครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการคัดเลือกอาสาสมัครที่มีคุณภาพเพื่อที่จะแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติประเภทต่าง ๆ ต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการรับประกันถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้อาสาสมัครตั้งใจในการปฏิบัติตนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย (สัจจิต เจนณพกาญจน์ 2527: 48)

จากที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่างานอาสาสมัครคุมประพฤติได้แพร่หลายและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าความสำเร็จดังกล่าวอาจจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ หรือเงื่อนไขทางสังคมบางประการก็ตาม จากประโยชน์และความสำคัญของงานอาสาสมัครคุมประพฤติในปัจจุบันงานอาสาสมัครคุมประพฤติได้รับการพัฒนาโดยตลอดและเป็นที่ยอมรับมาใช้กันมานานอารยประเทศ ซึ่งในที่สุดก็รวมถึงประเทศไทยด้วยเช่นกัน

3.4 ผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สัจจิต เจนณพกาญจน์ รายงานการฝึกอบรม ณ ประเทศสิงคโปร์ ได้กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยการสอบถามความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการของประเทศสิงคโปร์ พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้ (2527 : 58)

1. ปัญหาการทํางานอะไรที่จะให้ประชาชนในชุมชนหันมาสนใจและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามโครงการนี้ เพราะว่าอาสาสมัครจะไม่ได้ค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากโครงการนี้ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ประชาชนในชุมชนให้ความสนใจ

2. ปัญหาที่เมื่อได้มีการคัดเลือกอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการนี้แล้ว รวมทั้งผ่านการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี แต่อาสาสมัครจะร่วมโครงการด้วยเพียงระยะเวลาอันสั้น และผู้ดำเนินโครงการก็ไม่มีสิทธิที่จะขยับยั้งมิให้อาสาสมัครลาออกไปเพราะโครงการนี้ถือว่าเป็นโครงการที่ประชาชนเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ซึ่งบางครั้งจะทำให้สูญเสียงบประมาณในการฝึกอบรมอาสาสมัครมีใช้น้อย

3. ปัญหาที่หากหน่วยงานตั้งเป้าหมายของโครงการโดยเน้นในแง่ปริมาณมากเกินไป จะทำให้โครงการประสบความล้มเหลว เพราะเมื่อคำนึงถึงปริมาณอาสาสมัครจำนวนมากเกินไป ก็ไม่สามารถดูแลการปฏิบัติงานได้ทั่วถึง ก็จะประสบปัญหาผลการปฏิบัติงานจะไม่ได้คุณภาพเลย

นุชนาถ ภูมิประดิษฐ์ (2529: 226-227) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติในงานราชทัณฑ์ : ศึกษาเฉพาะเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ คือ ประสิทธิภาพการทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ และทัศนคติต่อนักโทษ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ มूलเหตุจูงใจ ให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ และทัศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ

2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานมีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ อันได้แก่ การสัมมนาและฝึกอบรม การมอบหมายงานแก่อาสาสมัครคุมประพฤติ เงินค่าตอบแทนและความสะดวกในการเบิกจ่าย ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครคุมประพฤติ และการเปิดโอกาสให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

วนิดา เจียงไพศาลกุล (2529: 136-140) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม "ศึกษาเฉพาะกรณีอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี" พบว่า

1. ปัญหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรและการฝึกอบรมยังไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน
2. ปัญหาการมอบหมายงานและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งจัดส่งให้แก่อาสาสมัครคุมประพฤติยังไม่ละเอียดถูกต้อง
3. ปัญหาการประสานงานระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติและพนักงานคุมประพฤติ
4. ปัญหาการไปเยี่ยมบ้าน ส่วนใหญ่มีความขัดข้องในเรื่องยานพาหนะและหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การไม่มีเวลาไปเยี่ยมบ้านผู้ถูกคุมความประพฤติ
5. ปัญหาการเขียนรายงาน โดยส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนรายงานและส่งได้ตามกำหนด 1 ครั้งต่อ 1 เดือน
6. ปัญหาสวัสดิการ ส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านสวัสดิการอยู่ค่อนข้างสูง การขาดสวัสดิการดังกล่าวมีส่วนทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติขาดขวัญและกำลังใจ อีกทั้งความคล่องตัวในการปฏิบัติงานด้าน

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความร่วมมือระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติด้วยกันเอง ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติกับผู้ถูกคุมความประพฤติยังสัมพันธ์กันน้อย ไม่ไว้วางใจกันเต็มที่ และปัญหาการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่

สมยศ วัฒนภิรมย์ (2531 : 240 - 266) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม : ศึกษาเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม วันที่ 3 ถึงวันที่ 17 ซึ่งได้รับมอบหมายคดีแล้วพบว่า

1. ภูมิหลังทางสังคมมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
2. หลักสูตรการฝึกอบรมมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
3. การมอบหมายงานของสำนักงานคุมประพฤติดีมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

4. การประสานงานระหว่างพนักงานคุมประพฤติกับอาสาสมัครคุมประพฤติ มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

5. ผลตอบแทนในการปฏิบัติงานมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ ปรากฏว่าได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับงานอาสาสมัครคุมประพฤติ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ไว้หลายท่าน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

Minoru Shikita (1975: 96-99) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "Social Change and Public Participation in the Criminal Justice Process : A Case in Probation" โดยพบว่าปัญหาอาสาสมัครคุมประพฤติของประเทศญี่ปุ่นนั้นเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า ระบบอาสาสมัครคุมประพฤติไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพียงสำหรับความมุ่งหมายในการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล บริการของอาสาสมัครคุมประพฤติต้องถูกระดมมาใช้เนื่องจากทางด้านการศึกษาโดยแท้จริง อย่างไรก็ตามผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างให้การยอมรับระบบอาสาสมัครคุมประพฤติเพิ่มขึ้น หนึ่งในปรากฏการณ์ที่เด่นชัดคือ ความยากลำบากในการคัดเลือกคุณสมบัติของอาสาสมัครคุมประพฤติ เกี่ยวกับเรื่องวัย ได้กลับกลายเป็นความยากลำบากเพิ่มขึ้นสำหรับคนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย จะไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก เพราะจะถูกมองในเรื่องการไม่สละเวลาและกำลังงาน เนื่องจากความเข้าใจว่าหนุ่มสาวเหล่านี้จะกังวลมากเกี่ยวกับความรับผิดชอบภายในครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเขาที่จะกังวลเกี่ยวกับตัวเองในเรื่องการพัฒนาอาชีพของตน จากการสำรวจเมื่อวันที่ 1 มกราคม 1974 พบว่ามีอาสาสมัครคุมประพฤติอายุ 60 ปีขึ้นไปอยู่ 55.1% ของจำนวนทั้งหมด เปรียบเทียบกับปี 1953 มี 25.8% ปัจจุบันอายุเฉลี่ยของอาสาสมัครคุมประพฤติ 60 ปีขึ้นไปมีเพียงเล็กน้อย 1 ใน 3 ของอาสาสมัครคุมประพฤติ มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนเพียง 0.1% ขณะที่อายุเกิน 80 ปี มีจำนวน 1.6%

ความยากลำบากในการคัดเลือกอาสาสมัครคุมประเดตินำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ บ่อยครั้งที่อ้างว่าความเบื่อหน่ายของอาสาสมัครคุมประเดติมาจากการได้รับความไว้วางใจน้อยลง

และการให้บริการของอาสาสมัครคุมประพฤติไม่สม่ำเสมอ และขาดบทลงโทษทางกฎหมายที่จะบังคับให้เขาปฏิบัติหน้าที่ สองสิ่งนี้เป็นเรื่องยากที่จะทำการละเมิดสิทธิของเขาซึ่งเกี่ยวพันกับการคงไว้ซึ่งความสามัคคี หน้าที่ของเขามีแนวโน้มได้รับการผ่อนผันเกินควร และการละเลย 1 ใน 2 ประการของจุดมุ่งหมายในการให้บริการ นั่นคือการป้องกันสังคมจากความไม่ชัดเจนหลาย รายงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขาไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือความล่าช้าในการส่งรายงาน บ่อยครั้งที่ผู้มีส่วนอำนาจมักมองข้ามช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน ประการต่อมาทบทวนนิติทางกฎหมายสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติถูกประยุกต์ใช้เพียงรายที่ได้รับการยกเว้นในการทำผิดประเวณีอย่างรุนแรง เหล่านี้เป็นบางส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดในทางวัฒนธรรมและความไม่เต็มใจที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของอาสาสมัครคุมประพฤติ แต่บางส่วนก็เกี่ยวกับความยากลำบากในความปลอดภัยที่จะหาคนทำหน้าที่แทนที่เหมาะสม

การกระจายอายุ แม้ว่าความรู้สึกลงในการยอมรับผู้ที่อายุน้อยกว่าจะเป็นสิ่งสำคัญและเป็นต่อในญี่ปุ่นมากกว่าในสหรัฐอเมริกา แต่กระนั้นหนุ่มสาวก็กำลังกลับกลายเป็นที่ยอมรับน้อยลง ซึ่งอำนาจหน้าที่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ผู้สูงอายุมากกว่า ดังนั้นปัญหาที่สำคัญในญี่ปุ่นที่ยังคงอยู่คือเรื่องความสัมพันธ์ของอายุที่แตกต่างกัน มีรายหนึ่งในญี่ปุ่นแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนมีปฏิกิริยาตอบสนองพนักงานคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ ขณะที่ไม่มีใครมีความแตกต่างเป็นนัยในรายเจ้าหน้าที่ที่อายุมากกว่า บ่อยครั้งที่อาสาสมัครคุมประพฤติซึ่งเป็นผู้แทนท้องถิ่นที่อายุน้อยสูญเสียอิทธิพลของเขาในชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความรักในท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหน้าที่ของเขาไม่ถูกแบ่งไปยังผู้ที่รักท้องถิ่นคนอื่น ๆ มันเป็นการยากมากที่จะคัดเลือกอาสาสมัครคุมประพฤติในเขตเมือง และพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติในเขตชนบท

อาชญากรรมยังทวีความรุนแรงและซับซ้อน อาสาสมัครคุมประพฤติกำลังเผชิญกับความยากลำบากที่เพิ่มขึ้นในเรื่องความเข้าใจในธรรมชาติของอาชญากรรมและอาชญากร บ่อยครั้งที่อาสาสมัครคุมประพฤติไม่รู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้กระทำผิดเหล่านั้น และยังขาดทักษะและความรู้ในวิชาชีพ ดังข้อเท็จจริงได้พบว่าเด็กและเยาวชนมีปฏิกิริยา

ตอบสนอง ในการแสดงความชื่นชอพนักงานคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ แสดงให้เห็นว่าพนักงานคุมประพฤตินี้ทักษะในการสร้างมิตรภาพในการทำงานมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ นอกจากนี้ยังพบว่าอาสาสมัครบางรายจะมีความสนใจเพียงระยะเวลาสั้น ๆ และบางรายก็กล่าวว่าการได้รับการยอมรับในคำให้จ่ายจะการเป็นทำลายงานของเขา รวมทั้งการเลือกเฟ้นบุคคลที่มาเป็นอาสาสมัครก็ยังไม่ได้พออีกด้วย

Tang Pong Meng ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "Some Problems in Probation Work in Singapore" พบว่าการใช้อาสาสมัครคุมประพฤติเป็นวิธีการที่ดีในการระดมทรัพยากรชุมชนในการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อาสาสมัครคุมประพฤติสามารถให้ประโยชน์อย่างมาก นอกเหนือจากเรื่องการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ระบบอาสาสมัครคุมประพฤติไม่เพียงจะบรรจกระบวนกรให้ความรู้แก่ชุมชนในด้านความเข้าใจเรื่องการปรับตัวของเด็กหรือเยาวชนที่มีปัญหา แต่จะให้เขาเหล่านั้นได้รับความช่วยเหลืออย่างมากจากชุมชน นอกจากนี้ในหลาย ๆ กรณีอาสาสมัครก็ยังคงเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและได้รับความไว้วางใจอย่างมากจากเยาวชน (สุดจิต เจนเนพกาญจน์, 2527 : 110)

ตามปกติสำนักงานคุมประพฤติต้องการอาสาสมัครที่ไม่มีมาตรฐานแน่นอน เพียงแต่ยืนยันแรงจูงใจและความตั้งใจที่ถูกต้องของเขาต่องาน และปัญหาของอาสาสมัครคุมประพฤติในสิงคโปร์ ได้แก่ การคัดเลือกอาสาสมัครคุมประพฤติที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว บ่อยครั้งนำมาซึ่งการโต้แย้ง อาสาสมัครหนุ่มสาวขาดประสบการณ์เพียงพอในการตัดสินใจหรือกำหนดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและสังคม เขาอาจจะกระตือรือร้นมากสำหรับงานชิ้นหนึ่งและง่ายที่จะช่วยประสานช่องว่างระหว่างวัยของอาสาสมัครกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ประการต่อมาอาสาสมัครที่มีอายุมากกว่าก็จะมีประสบการณ์อันยาวนานเกี่ยวกับครอบครัวและสังคม ซึ่งเขาสามารถให้คำแนะนำที่ดีในเรื่องชีวิตที่พึงปรารถนาของผู้ถูกคุมความประพฤติ แต่ไม่สามารถสละเวลามากพอที่จะให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ ปัจจุบันสำนักงานไม่แน่ใจว่าอาสาสมัครคุมประพฤติหนุ่มสาวจะสามารถทำหน้าที่ของเขาได้ดีเท่ากับอาสาสมัครที่มีอายุมากกว่า

แม้ว่าแรงจูงใจและความตั้งใจของอาสาสมัครคุมประพฤติถูกตรวจสอบอย่างระมัดระวังด้วยการช่วยเหลือของนักจิตวิทยาในกระทรวง แต่ก็ยังมีอาสาสมัครเพียงเล็กน้อย

น้อยซึ่งให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ภายใต้ความสอดส่องดูแลอย่างจริงจัง
สำนักงานได้พบทวนผู้ถูกคุมความประพฤติบางราย เช่น ในรายที่รุนแรงก็ต้องยกเลิกบันทึก
รายงานของอาสาสมัครไป ยิ่งไปกว่านั้นนอกจากรายที่ได้รับการยกเว้น บ่อยครั้งที่สำนัก
งานยังรู้สึกถึงความสนใจของอาสาสมัครมีแนวโน้มลดลง ขณะที่เขาอยู่ในโครงการ การ
ทำงานของอาสาสมัคร โดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนอาจถูกใช้อ้างเป็นเหตุผลในเรื่องของความ
สนใจที่ลดลงของเขา ตั้งแต่เริ่มมาสำนักงานเกรงว่าอาสาสมัครอาจกังวลเพียงเรื่องสิ่งตอบ
แทนทางด้านวัตถุ แทนที่จะกังวลในเรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ
ระบบของอาสาสมัครคุมประพฤติที่รับค่าตอบแทนไม่ได้ รวมเข้าไปในระบบปัจจุบัน

Eva Schindler-Rainman and Ronald Lippitt (1977: 56) กล่าวว่า
แนวคิดที่สัมพันธ์กันอย่างหนึ่งก็คือปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครกับผู้ปฏิบัติงานใน
วิชาชีพหรือเจ้าหน้าที่ที่ให้การสอดส่องดูแล อาสาสมัครบางคนมีความรู้สึกว่าผู้ปฏิบัติงานใน
วิชาชีพเป็นตัวขวางกั้นความคิดสร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงแบบใหม่ ส่วนประการอื่น ๆ
ก็คือการขาดการให้ความช่วยเหลือในการปรึกษาแนะนำในสถานการณ์ที่คับขันและขาดการ
นิเทศการฝึกอบรม ในขณะที่อาสาสมัครเหล่านั้นต้องการที่จะทำงานให้ดี บางทีปัญหาดัง
ที่เรียดในส่วนนี้คือ ความรู้สึกว่าเจ้าหน้าที่คาดหวังในตัวพวกเขาเกินไป แม้ว่าอาสา
สมัครจะมีสิทธิถูกต้องตามกฎหมายหลายประการ เจ้าหน้าที่ที่ใช้การเน้นให้มีธรรมะเกี่ยวกับ
ความสำคัญของการปฏิบัติงานของพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกไม่ซื่อสัตย์ รู้สึก
ผิด และทำให้เกิดการไม่ร่วมมือจากเขา ความสัมพันธ์ที่ตามมาก็คือ อาสาสมัครจะมีความ
คิดว่าพวกเขาคือพลเมืองชั้น 2 ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในงานที่มีความสำคัญน้อยในโครงการนั้น

Herbert G. Callison (1983: 168-169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาใน
งานอาสาสมัครคุมประพฤติของสหรัฐอเมริกา โดยสรุปปัญหาไว้หลายประเด็นด้วยกันคือ

ปัญหาจากตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรง

- เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่โดยตรงมักจะมองว่าอาสาสมัครเข้ามาก้าวก่ายงานใน
หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำ

- เจ้าหน้าที่บางคนกลัวว่าอาสาสมัครอาจเข้ากับผู้ต้องโทษ ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่เอง จะมีผลทำให้พวกเขาหมดหน้าที่ไป
- เจ้าหน้าที่บางคนคิดว่าเวลาที่เสียไปกับการฝึกหัดและดูแลอาสาสมัครไม่คุ้มกับผลที่ได้

ปัญหาจากตัวอาสาสมัครเอง

- อาสาสมัครอยู่ภายใต้แรงกดดันที่ซับซ้อนจากผู้กระทำผิดเองที่จะให้อาสาสมัครช่วยเหลือ เรื่องผิดกฎหมาย
- ผู้ต้องโทษมีความต้องการให้อาสาสมัครช่วยในเรื่องเงิน ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ และการปลดปล่อยก่อนกำหนด
- ผู้ต้องโทษบางคนไม่ยอมรับอาสาสมัคร เพราะความไม่ไว้วางใจส่วนตัวที่ไม่ยอมเชื่อว่าจะให้ความช่วยเหลือแบบมีเป้าหมาย
- อาสาสมัครบางคนขาดความอดทนกับระบบงานของรัฐ อาจจะหาทางหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ของรัฐ
- บางปัญหาอาจเกิดจากจุดมุ่งหมายส่วนตัวของอาสาสมัครบางคน เช่น บางคนอาสาสมัครเข้าทำงานเพื่อหวังที่จะได้เข้าไปเห็นสภาพภายในคุกหรือเพื่อที่เขาไว้คยอวดว่าตนได้ช่วยเหลือผู้ต้องโทษ หลังจากที่มีความอยากหรือยากเห็นหมดไปแล้ว เขาเหล่านั้นก็จะละทิ้งหน้าที่ไป ความไม่แน่นอนอันนี้ก่อให้เกิดความกังขาและเป็นผลร้ายทางด้านจิตใจกับผู้กระทำผิด

Alan R. Coffey (1975: 245-256) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของงานอาสาสมัครพบว่า ปัญหาของอาสาสมัครกับเจ้าหน้าที่ประจำนั้น เกิดขึ้นโดยอาสาสมัครจะถ่มองว่าจะเข้ามาทำงานแข่งขันกับเจ้าหน้าที่ประจำในการทำงานช่วยเหลือเยาวชนที่มีปัญหา อาสาสมัครต้องพยายามทำความเข้าใจรู้จักตัวผู้ถูกคุมความประพฤติ ในขณะที่ตัวผู้ถูกคุมความประพฤติรวมทั้งครอบครัวก็ต้องเข้าใจในตัวอาสาสมัครด้วย พนักงานคุมประพฤติควรที่จะอธิบายหน้าที่ของอาสาสมัคร ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัวให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง

จุดขัดข้องอยู่ที่ตัวเจ้าหน้าที่เองว่าจะมีความเต็มใจและตั้งใจที่จะอธิบายให้
 อย่างถูกต้องหรือไม่ เจ้าหน้าที่บางคนมองเห็นว่าอาสาสมัครจะเข้ามาแข่งขันกับตนเองที่จะ
 มาช่วยเจ้าหน้าที่บางคนพูดต่อหน้าสนับสนุนงานอาสาสมัคร ลับหลังกลับพูดต่อต้าน ทางแก้
 สำหรับปัญหานี้หาได้ไม่ง่ายนัก แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นไปไม่ได้ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ประจำจะมอง
 ว่าอาสาสมัครจะมาช่วยงาน แทนที่จะมาแข่งขัน วิธีการหนึ่งคือ การกำหนดหน้าที่ของอาสา
 สมัครให้เป็นที่กระจ่างชัด แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การกำหนดก็เชื่อว่าสามารถทำได้
 โดยง่าย อาสาสมัครบางคนมีความสามารถมากในการพบปะทำงานกับผู้กระทำผิด แต่บางคน
 ก็ทำได้ไม่ดี

Charles R. Horejsi ได้กล่าวไว้ว่า "Attitude of parents
 Toward Juvenile Court Volunteers" ว่าผู้ที่ควบคุมดูแลอาสาสมัครจะต้องมีความรู้
 ความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ที่อาสาสมัครจะมีผลกระทบต่อผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัว
 ผู้ประสานงานอาสาสมัครและพนักงานคุมประพฤติจะต้องมีความสามารถในการจัดการกับปัญหา
 ข้อขัดแย้งหรือการเข้าใจผิด ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างอาสาสมัครกับผู้ปกครองของผู้ถูกคุมความ
 ประพฤติเพื่อให้ข้อขัดแย้งเกิดขึ้นน้อยที่สุด ผู้ปกครองของผู้ถูกคุมความประพฤติควรได้รับการ
 อธิบายชี้แจงให้เข้าใจถึงลักษณะงานและจุดประสงค์ของโครงการอาสาสมัคร ได้เข้าใจถึง
 หน้าที่ของตัวอาสาสมัครเอง ผู้ปกครองควรได้รับทราบที่อาสาสมัครสามารถทำอะไรให้ได้
 และไม่สามารถทำอะไรให้ได้ ควรจะมีวิธีการที่ให้ผู้ปกครองสามารถออกความเห็นเกี่ยวกับ
 ผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาตั้งแต่ต้นและจัดการแก้ไขได้ทันที่
 ก่อนที่จะเกิดปัญหาตามมา

ถ้าหากเราสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาความยุ่งยากดังกล่าวข้างต้น ก็จะทำให้
 โครงการอาสาสมัครประสบผลสำเร็จ การศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาสาสมัครบางคนโดย
 ละเอียดอาจช่วยให้การวางแผนการดำเนินงานในภายหลังสามารถทำได้มีประสิทธิภาพ
 มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ถ้าหากมีการนำเอาความสามารถเฉพาะตัว และความมุ่งมั่นของแต่ละ
 บุคคลเข้ามาพิจารณาด้วยในการวางแผน เราอาจสามารถมองภาพการอาสาสมัครในลักษณะ
 ที่เป็นงานสนุก ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญมากในแง่ผลตอบแทนสำหรับตัวอาสาสมัคร ซึ่งทำงานโดย
 ไม่ได้รับเงินตอบแทน การทำงานให้งานสนุก สามารถใช้ได้กับเจ้าหน้าที่ประจำด้วย ทั้งนี้
 จะมีผลทำให้แต่ละคนมีความรักงาน และสามารถให้งานบรรลุเป้าหมายได้ดังนี้

Ivan H. Scheier (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2528: 225) ได้กล่าวว่า งานคุมประพฤติไม่เคยที่จะใช้อาสาสมัครทั้งหมด แต่ก็ไม่เคยใช้พนักงานคุมประพฤติวิชาชีพทั้งหมดเช่นกัน ปัญหาของอาสาสมัครรุ่นใหม่แตกต่างไปจากปัญหาของอาสาสมัครในช่วงแรกเพราะมีเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครกับเจ้าหน้าที่ประจำ นั่นคือปัญหาของการกำหนดบทบาทที่แน่นอนของแต่ละฝ่าย ในการมีส่วนร่วมในงานคุมประพฤติ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องศึกษาการทำงานของอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ประจำ

Harjit S. Sandhu (1977: 265-267) ได้กล่าวว่าระบบศาลคดีเด็กและเยาวชนนั้นมีความต้องการอาสาสมัครเพิ่มขึ้นทุกระดับ หน่วยงานต่าง ๆ จะรับโครงการอาสาสมัครเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ไม่ได้ไปหมดทุกโครงการ ในบางรัฐกฎหมายบัญญัติให้ใช้อาสาสมัครและได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอาสาสมัครมากขึ้น โครงการบางโครงการรู้สึกจะไม่มีประสิทธิภาพเลยหากไม่รับเอาอาสาสมัครเข้าไปช่วย หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่บางคนมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับการใช้อาสาสมัคร เขาเหล่านั้นเห็นว่าอาสาสมัครเป็นผู้คุกคามและแทรกแซงวุ่นวาย อาสาสมัครนั้นจะได้รับการกระตุ้นเมื่อมีความกระตือรือร้น ภาระและจิตใจแห่งการช่วยเหลือแต่ถ้าความกระตือรือร้นนั้นไม่สอดคล้องกับเจ้าหน้าที่ มันก็จะทำให้เกิดความเสื่อมลง

โครงการอาสาสมัครคุมประพฤติใน Lincoln, Nebraska จะนำเอาอาสาสมัครมาจากทุกแขนงของสังคม เช่น คนงาน อาจารย์ แม่บ้าน คนทำทอ ทัศนศึกษา และแม้แต่คนที่เกษียณงานแล้ว อาสาสมัครจะมีอายุระหว่าง 18-69 ปี โดยเฉลี่ยแล้วจะมีอายุ 27 ปี เป็นส่วนใหญ่ 60% จะเป็นเพศชาย และ 60% เป็นอาสาสมัครที่แต่งงานแล้ว 39% มีประสบการณ์การให้คำแนะนำ การฝึกอบรมหรือประสบการณ์เกี่ยวกับการบริการด้านสังคม บางครั้งในการทำงานเป็นอาสาสมัครนั้นประมาณ 70% ของทั้งหมดพอใจที่จะได้รับการแต่งตั้งใหม่ ส่วนมูลเหตุที่ทำให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครก็ได้แก่

- ต้องการประสบการณ์และความรู้
- มีความสนใจสนใจเมื่อได้พบผู้คน
- อยากให้เยาวชนได้รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ดังที่เขามีอยู่
- อยากแสดงความสามารถที่มีอยู่

Auslander's M.S.W. (1978: 191-192) ได้ทำการศึกษาพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วศาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมอาสาสมัคร ซึ่งเป็นส่วนที่จำเป็นน้อยมาก และการนิเทศงานหรือให้คำปรึกษาก็เช่นกัน ซึ่งการนิเทศงานและการฝึกอบรมอาสาสมัครเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง อีกประการหนึ่งได้แก่ การที่ศาลมอบหมายงานอย่างจริงจังให้แก่อาสาสมัคร หากปล่อยให้พวกเขาทำไปโดยตามลำพังก็จะมีผลต่อการปฏิบัติงานของเขา เพราะความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้างเป็นปัญหาด้านขวัญและกำลังใจที่แท้จริงสำหรับอาสาสมัคร

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ว่า อาสาสมัครคุมประพฤติได้ประสบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานในหลาย ๆ ประการ เช่น ปัญหาวัยหรืออายุของอาสาสมัคร ปัญหาสิ่งตอบแทนในการปฏิบัติงาน ปัญหาทัศนคติของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่ออาสาสมัคร ปัญหาอาสาสมัครไม่มีเวลาปฏิบัติงานเพียงพอ ปัญหาการขาดการนิเทศงานจากพนักงานคุมประพฤติ และปัญหาการฝึกอบรมให้แก่อาสาสมัครไม่เพียงพอ เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร อันจะทำให้การปฏิบัติงานนั้น ไม่บรรลุไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอีกด้วย